

STATUSHOUDERS IN DEVENTER EERDER BEGINNEN MET INBURGEREN

◀ Laura Faber en Sanne Terlouw in een van de klaslokalen.

FOTO RONALD HISSINK

Faber een belangrijke spil in de integratie van bewoners op de asielboot. Terwijl het bij deze groep nog de vraag was of ze een verblijfsvergunning zouden krijgen. „Maar waarom zou je daarop wachten?” zegt Terlouw. „Waarom zouden we deze mensen laten verpieteren, terwijl de kans groot is dat ze hier blijven? Uit cijfers van het COA blijkt dat 78 procent van de asielaanvragen wordt goedgekeurd.”

De asielboot was tijdelijk en vertrekt in januari. Het wordt gezien als een succesproject. De gemeente krijgt amper klachten, de buurt ervaart geen overlast. Recent startte een groep Deventenaren zelfs een petitie om de bewoners van de boot in Deventer te behouden.

Nu hebben ze er dus een school bij voor statushouders die nog moeten wachten op hun inburgering. Die ging een kleine maand geleden van start. Inmiddels zitten de lokalen vol, een loopbaanbegeleider bereidt gesprekken voor die ze met een aantal studenten gaat voeren. Om stipt 12.00 uur lopen twee jonge mannen binnen met enorme pannen eten, de lunch voor straks.

De school is het eerste voorinburgeringstraject in Nederland in deze vorm. Dat wil zeggen: vier dagen per week, met meer lessen dan alleen de Nederlandse taal. De initiatiefnemers zijn overtuigd dat ze aan het einde van de proef goede resultaten kunnen laten zien, op het gebied van taal en zelfontwikkeling.

Werkwoorden

Tijdens de lunch scheppen studenten op van de maaltijd die hun medestudenten hebben bereid. Bordjes met gekruide rijst, kip of aardappel komen voorbij. Nisrin Zrifah (48) heeft net een les achter de rug. „Ik loop, jij loopt, wij lopen”, zegt ze lachend. Terlouw daagt haar uit: „Probeer het eens met bidden.” „Ik bid, jij bidt.” „Op welke letters eindigt de laatste vorm?” vraagt Terlouw. Zrifah denkt na en geeft dan het juiste antwoord: dt.

„Het is indrukwekkend hoe ze in maar drie weken tijd erop vooruit zijn gegaan”, zegt Faber. Terlouw: „Sommige studenten kunnen al beter werkwoorden vervoegen dan Nederlanders.”

Zrifah fietst vier dagen per week vanuit het azc in Schalkhaar naar de school. „En het is koud hè”, zegt ze lachend. „Toch doe ik het graag. Het gaat niet alleen om de taal leren, het gaat om leren leven in een nieuw land. En dat leren we nu in een omgeving waarin we allemaal voor elkaar zorgen.”

Haar medestudent Waleed Al-Marsooni (21) herkent dat. „Eerder zat ik veel meer thuis, lag ik in bed of te gamen. Nu moet ik eruit ’s ochtends. Ik kom altijd te vroeg”, zegt hij trots. Ook zijn Nederlands gaat vooruit. „Ik moet nog veel leren, maar ik versta het beter. Ik begrijp waar het over gaat.”

Avonden en weekenden

Sinds Faber en Terlouw zich inzetten voor vluchtelingen is hun leven drastisch veranderd. De school runnen ze naast hun eigen bedrijf Bureau de Werkvloer, waarin ze werkgevers helpen met inclusie bevorderen. Hun werk gaat door in de avonden en de weekenden.

„We zijn een beetje een krankzinnig stel”, zegt Faber lachend.

Wat is hun drijfveer? „Voor mij is het de volstrekt oneerlijke manier hoe we met mensen omgaan”, zegt Faber. „Ons asielsysteem stigmatiseert vluchtelingen, we laten ze wachten, ze worden ongelukkig, belanden en blijven in een uitkering. Alsof dat niet erg genoeg is, verspilt het ook nog eens overheidsgeld. Als we eerder beginnen met integratie, kunnen we ze leren dat ze meer in hun mars hebben dan een uitkering.”

Terlouw denkt even na. „Het komt inderdaad voort uit onrechtvaardigheid. Dat je diep van binnen voelt: het deugt niet. Ik denk dat de behoefte voor ons beiden groot is om te bewijzen dat het beter kan. En om te laten zien dat het gewoon mensen zijn die met dezelfde dingen worstelen als wij: relaties, geld, je plek vinden.”

DEVENTER

Nieuwe Markt: meer bomen, minder parkeerplaatsen

Minder parkeerplaatsen, nog steeds kap maar straks per saldo méér nieuwe bomen op het plein. Dat zijn de aanpassingen voor de herinrichting van de Nieuwe Markt. „We hebben zoveel als mogelijk geluisterd naar kritiek op het eerdere plan.”

Dat stelt wethouder Thomas Walder (D66) over de aanpak van het plein, waar Deventer 2,5 miljoen euro in gaat steken. De Nieuwe Markt is als laatste van de drie binnenstadspelen aan de beurt. Qua bestrating en uitstraling, komt er samenhang tussen Nieuwe Markt, Stromarkt en het Grote Kerkhof.

Dat laatste plein is al klaar. De

Nieuwe Markt gaat volgens de nieuwste planning na de zomer op de schop.

Dat plein zal in tegenstelling tot het Grote Kerkhof niet autovrij worden. Wel neemt het aantal parkeerplekken (verder) af. Er blijven (inclusief parkeerplekken in de Hofstraat) 58 plekken voor de auto over. Bijna een handvol minder dan de variant met de minste parkeerplekken, uit het ontwerp van 2020.

Die afname geeft ogenschijnlijk weinig discussie. „We kunnen er goed mee leven”, reageert binnenstadsmanager Peter Brouwer.

Er zijn in het totale gebied (Nieuwe Markt, Hofstraat en Graven) nu (bijna) tachtig plekken.

„Het plein ziet er met de parkeerplaatsen nu niet uit. Het is krap, je bent blij als je zonder schade parkeert. We krijgen wat minder plekken, maar nog genoeg. Met de uitstraling en sfeer waar het plein aan wint, wordt het veel beter.”

Autovrij

Autovrij maken speelt voorlopig niet, aldus wethouder Walder. „Er zijn mensen die dat willen.” Maar voor parkeerders, vooral bewoners, zijn er nu onvoldoende alternatieven. „Dat kan pas als we aan de randen van de binnenstad of op de Worp (Melksterweide) nieuwe plekken kunnen realiseren.”

Dan de bomen: er komen in to-

taal tien nieuwe bomen terug. Zeven op het plein zelf, drie op het bordes voor museum Eicas. De rij leilindes daar en bij St. Maxime (horeca) sneuvelen. De linde in de hoek bij Mimik zou worden gekapt, maar kan nu toch worden verplaatst. De kastanjeboom midden op het plein sneuvelt definitief.

Tegen de kap van de leilindes en kastanjeboom klonk protest, ook van de Deventer Bomenstichting. Walder: „Het is grondig met een extern boomdeskundige bekeken. De kastanjeboom is ziek en kan nog 10, 15 jaar mee.”

Conclusie is volgens Walder dat er veel ruimte nodig is om de groeiomstandigheden te verbeter-

ren, met een verhoging. „Dat blokkeert evenementen zoals de kermis. Op de korte termijn kun je de kastanje behouden, maar zit je vrij snel met een halfdode boom; wij kijken ook naar hoe het plein over dertig, vijftig jaar erbij ligt.”

Dan kun je beter nu kiezen voor goede bomen en een optimaal ingedeeld plein, vervolgt hij. „Nu staan er twee grote bomen, dat worden er veel meer. De bomen worden groter dan 15 meter, met meer bladmassa en schaduw dan nu. Vanaf het moment van planten heb je qua bladmassa en kroonvolume al wat je nu hebt.”

– Martijn Ubels